

לאן אתה רץ?

הרב קוק (מדבר שור, דרוש י"ח):

ואיך בר"ה שהוא יום הדין יום נורא ואיום, נהי' מזהרים שלא לקחת לנו את הפרקליט הגדול הזה של וידוי? והוא דבר מתמיה...

והנה כדי שיקבע בלבנו גודל מעלת ישראל וחסבתם לפניו ית', שרצונו שתהי' עבודתם עבודת בנים למקום ויהיו עובדים מאהבה, קבע יום ר"ה להמליך אותו ית' קודם התשובה, ולשום אל לב כל העניינים המביאים לאהבתו ית'. וע"פ חז"ל מנע אותנו מהתודות לפניו עד עבור כל סדר היום וקדושתו כדי שיתעורר לבבנו בתשובה מאהבה, אז נוכל להתודות כראוי...

אבל בר"ה שאין אנו מתודים בפה לכבוד שם השי"ת, כדי להורות שעדיין אין אנו מכירים איך להתודות לפניו ית' עד אשר יערה עלינו רוח ממרום ע"י קדושת היום הקדוש והתקיעות והתפילות הנאמרות בו...

הרב קוק (שם, מדבר שור י"ח):

ואיך בר"ה שהוא יום הדין יום נורא ואיום, נהי' מזהרים שלא לקחת לנו את הפרקליט הגדול הזה של וידוי, והוא דבר מתמיה...

האיש שהלך בדרכי לבו משך זמן רב ולא שם לבבו אל דרכיו לישרם כראוי, אם בא אח"כ לשוב רק מיראה, אע"פ שכבר יצא ממוקשי מות אל מקום ההצלה, עם כ"ז א"א כלל שתהי' תשובתו שלמה. כי אי אפשר שיכיר כל פרטי חטאיו וקלקולי מעשיו...

והאור האמיתי מאור קדושת התורה והמצות, בא אל נפש האדם רק כאשר יעשה אותן ויתבונן אל ערך קדושתן ורוממות תכליתן באשר נתונות הן מאדון כל המעשים ית"ש, וע"י האור הזה המאיר בנפשו יכיר היטב פרטי מעשיו ויתקן גם הדברים שלא הרגיש בהם זולת אור האלהי הזה...

ונראה לבאר כוננת ד"ל שהורו לנו ענין ר"ה שהוא כעין הקדמה לימי התשובה אע"פ שהוא מכללם. רק ענין ר"ה הוא להמליך את הבורא ית' עלינו, ולהכיר גדולתו וקדושתו ומעלת קדושת התורה והמצות ומעלת ישראל.

וע"ז תקנו רז"ל מלכיות, זכרונות, שופרות.

מלכיות כדי להכיר גדולת השי"ת שהוא מלך גדול על כל הארץ.

זכרונות כדי להכיר מעלת בנ"א בכלל ומעלת ישראל בפרט שהם נזכרים לפניו...

שופרות שמסופר בהם ענין מתן תורה, "אתה נגלית בענן כבודך ... על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות וכו", שמזה נכיר רוממות התורה והמצות...

עד שביום המשפט אין אנו משימים על לב להאריך כ"כ בצרכי עצמנו וכל האריכות אינה כ"א בכבוד שמים, וגם כשמבקשים על צרכי עצמנו "זכרנו לחיים" אנו מסיימים "למענך אלהים חיים" למען כבודך שנראה בעולם ע"י הצלחת ישראל.

אבל בר"ה שאין אנו מתודים בפה לכבוד שם השי"ת...

רמב"ם, הלכות תשובה (פ"ח ה"ב):

העולם הבא אין בו גוף וגויה אלא נפשות הצדיקים בלבד בלא גוף כמלאכי השרת... כך אמרו חכמים הראשונים העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא תשימש אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהן ונהנין מזיו השכינה, הרי נתברר לך שאין שם גוף לפי שאין שם אכילה ושתיה, וזה שאמרו צדיקים יושבין דרך חידה אמרו, כלומר הצדיקים מצויין שם בלא עמל ובלא יגיעה, וכן זה שאמרו עטרותיהן בראשיהן כלומר דעת שידעו שבגללה זכו לחיי העולם הבא מצויה עמהן והיא העטרה שלהן כענין שאמר שלמה בעטרה שעטרה לו אמו, והרי הוא אומר ושמחת עולם על ראשם ואין השמחה גוף כדי שתנוח על הראש כך עטרה שאמרו חכמים כאן היא הידיעה, ומהו זהו שאמרו נהנין מזיו שכינה שידעיים ומשיגין מאמתת הקדוש ברוך הוא מה שאינם יודעיים והם בגוף האפל השפל.